s tem priporočal Cirilovo tiskarno in trgovino ne samo vsem Mariborskim, temveč tudi vsem šolam po deželi. Prepričani smo, da bode učiteljstvo dalo temu novemu obrekovalcu, Cirilovi tiskarni in trgovini podučen odgovor.

—ob **Iz Slovenskih goric.** Odkar sedi g. dr. Korošec v ministrstvu, so se nekateri kaplani »razkorajžili« tako, da so začeli segati tudi v pravice učiteljskega zbora. Neki kaplan, ki je v »Straži« in »Slov. Gospodarju« rad v svoji rimskokatoliški ljubezni udrihal po učiteljstvu, se je hotel kot veroučitelj pri seji krajnega šolskega sveta izkazati modrejšim od nadučitelja. Zahteval je, naj seja sklene naročiti za šolsko knjižnico tudi »Slovenskega Učitelja«, češ, naj učiteljstvo tudi tega čita. Nadučitelj je seji razložil, da za to naročilo ne obstoji na šoli nobena potreba in da spada zadeva v kompetenco domače učiteljske konference, povabil ga je, naj stavi tam svoj predlog. Ker je kaplan naščuval svoje pristaše, češ, kar krajni šolski svet plača, ima tudi pravico naročati, je dosegel večino, nakar je nadučitelj izjavil v zapisniku, da on tega sklepa ne bode izvršil, ker ne spada v kompetenco krajnega šolskega sveta, temveč se bode ravnal po določbah zadnjega odstavka § 140. dokonč. šolskega in učnega reda, ki pravi izrecno: da odloča o nabavi učil in knjig za knjižnico domača učiteljska konferenca. Tako ni modri petelinček s svojim objestnim vrtanjem dosegel nobenega drugega praktičnega uspeha, nego da je naščuval par udov proti nadučitelju, a tudi ti so po seji izprevideli pravi namen klerikalnega kopita. Šolski upravitelji so poklicani čuvati pravice učiteljskega zbora pred podobnim »petelinjenjem«.

Književnost in umetnost.

Priporočamo vse spodaj navedene knjige v nabavo učiteljstvu in šolam, posebno pa šolarskim, vsem javnim ljudskim in društvenim ter učiteljskim-strokovnim knjižnicam. Vse tu navedene knjige se naročajo tudi lahko potom Učiteljske knjigarne v Ljubljani, Frančiškanska ulica, štev. 6.

Nove knjige in druge publikacije.

—kpl **Ramovš Franc: Historična gramatika slovenskega jezika.** (II. konzonantizem). Natisnila in založila Učiteljska tiskarna. 335 strani velike osmerke. Cena 260 Din.

—kpl **L. Lipovec: Prekvašeni svet,** enodejanka (epilog k ciklusu »Spodobni ljudje«). Splošna knjižnica št. 34. V Ljubljani 1924. Založila Zvezna tiskarna in knjigarna. Strani 64. Cena broš. Din 9.

—kpl **L. Lipovec: »Roka roko....«,** druga enodejanka iz ciklusa »Spodobni ljudje«. Splošna knjižnica št. 31. V Ljubljani 1924. Založila Zvezna tiskarna in knjigarna. Strani 40. Cena broš. Din 6.

—kpl **Pastuškin: Križev pot Petra Kupljenika.** Zgodovinska povest. V Ljubljani 1924. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. Cena broš. broš. knjigi Din 17, vezani Din 22, poštnina 75 para.

—kpl **Janko Kersnik, Cyklamen.** Roman. Priredil dr. Ivan Prijatelj. V Ljubljani 1924. Založila Tiskovna zadruga. Str. 136. Cena broš. Din 22, vez. Din 27, poštnina Din 1.50.

—kpl **Dr. Al. Homan, Somatologija in higijena« I. del.** Kr. založba šolskih knjig in učil v Ljubljani je izdala v svoji založbi knjigo »dr. Al. Homan, Somatologija in higijena I. del, človek — telo in žitje. Cena broš. Din 50, vez. Din 55.«

—kpl **L. Lipovec: Živeti!** enodejanka (Spodobni ljudje III.) Splošna knjižnica št. 32. V Ljubljani 1924. Založila Zvezna tiskarna. Strani 48. Cena broš. Din 6.

—kpl **Izšla je ravnokar knjiga Voj. Dj. Kostić »Vojnički bukvar sa čitankom«** II. izdaja v cirilici ilustrirana. Cena je 12 Din. Knjigarna, umetnine in muzikalije Goričar & Leskovšek, Celje.

—kpl **S. E. Burroughs: Tarzan, sin opice,** roman, poslovenil —z—. Splošna knjižnica št. 29 v Ljubljani 1924. Izdala in natisnila Zvezna tiskarna in knjigarna. Strani 302. Cena broš. 30 Din, vez. 36 Din.

—kpl **L. Lipovec: Iskrena ljubezen,** enodejanka »Spodobni ljudje« IV. Splošna knjižnica št. 33. V Ljubljani 1924. Založila Zvezna tiskarna in knjigarna. Strani 28. Cena broš. 5 Din.

—kpl **Svoboda Fran: »Poslednji mož«.** Veseloigra v treh dejanjih. Poslovenil Fran Govekar. Oder. Zbirka gledaliških iger 7. zvezek. V Ljubljani 1924. Založila Tiskovna zadruga. Cena Din 14, poštnina 75 para več.

Ocene.

—k **Ramovš Franc: Historična gramatika slovenskega jezika.** (II. Konzonantizem). V Ljubljani 1924. Natisnila in založila »Učiteljska tiskarna«. 335 strani velike osmerke. Cena 260 Din.

Od tujih znanstvenikov že davno zahtevana in od domačih znanstvenikov in rodoljubov željno pričakovana zgodovinska slovnica slovenskega jezika je pravkar začela izhajati. Nje pisec, redni profesor na vseučilišču v Ljubljani, je v znanstvenem svetu znan in splošno priznan strokovnjak. V tem prvem zvezku prinaša zgodovino slovenskih konzonantov v knjižni slovenščini in naših narečjih, kakor se nam kaže v pisanih in tiskanih spomenikih našega jezika od leta 1000 pa do danes. V knjigi je razloženih okroglo 2500 slovenskih besed, krajevnih in osebnih imen; alfabetično urejeni registri dajejo možnost, da vsakdo te razlage takoj najde. — Celotna slovnica je preračunana na sedem knjig; že ta prvi zvezek je dokaz, da bo delo, ne samo singularen pojav na polju slovenske znanosti, ampak tudi velikanskega pomena za slovensko jezikoslovje sploh. Cena prvega zvezka je v primeri z enakimi publikacijami v drugih jezikih nizka.

—k **Enodejanka »Prekvašeni svet«,** ki je pravkar izšla v založbi Zvezne tiskarne in knjigarne kot 34. zvezek »Splošne knjižnice«, zaključuje kot epilog ciklus komedijic-enodejank »Spodobni ljudje«. Ostale štiri že izišle enodejanke tega ciklusa so: 1. »Čisto rodoljubje«; 2. »Roka roko...«; 3. »Živeti!«; 4. Iskrena »ljubezen«. Vsaka teh petero komedijic-enodejank, — kakor jih imenuje avtor L. Lipovec, je sicer zase zaključena enota, ki se lahko vsaka zase samostojno uprizori, vendar tvori ta ciklus idejnosorodno skupino. Sorodnost pride tudi vidno do izraza v epilogu »Prekvašeni svet« na ta način, da v tem-le nastopajo razen treh bolj postranskih dekorativnih oseb glavne osebe iz ostalih četvero enodejank. Tipi teh oseb, kakor so bili zasnovani v prvih štirih igrah, so v bistvu po svojih temeljnih značajih ohranjeni tudi v epilogu. Naravno pa, da so vsled razlike časa (prve štiri enodejanke igrajo pred svetovno vojno, epilog pa v prvem letu po svetovni vojni) in pod vplivom povojne psihoze ti junaki in junakinje prekvašeni, kakor je prekvašen svet (odtod naslov igre) v katerem se sučejo. Prejšnji malomeščanski, ozkosrčni, pavšalni tipi so prevlečeni z lakom vojne in povojne mentalitete: — verižništvo, valutne spekulacije, lov za koriti, oboževanje zlatega teleta, parvenijstvo, preko noči zamenjani poklici, razkošno blagostanje, ki se mu pozna prej preživela beda, spolna nemoralnost, intrigantstvo, nizki instinkti, samoljubje itd. ves niz nečednih kreposti, ki so posledica vojnega in povojnega konjunkturnega prevrata, gre bujno v klasje.

—k **Pisatelj L. Lipovec (psevdonim) je priredil pod skupnim naslovom »Spodobni ljudje«** ciklus petero enodejank, katerih zadnja predstavlja epilog k ciklusu. Druga enodejanka v tej vrsti »Roka roko....« je tudi pravkar izšla v založbi »Zvezne tiskarne in knjigarne« v Ljubljani, kot 31. zvezek »Splošne knjižnice«. — Ta enodejanka je kaj drastična slika slavohlepja, salonske osladnosti, plemenitaškega birokratizma in malomeščanske intrige iz predvojne dobe. Trgovec z deželnimi pridelki na sedežu okrajnega glavarstva in okrožnega sodišča je odlikovan z naslovom cesarskega svetnika. Za svoje ali čegave zasluge? Po čegavem prizadevanju? Problemi enodejanke: odlikovanec in njegova žena, cesarska svetnica, — manija za naslovi—, in vsak po svoje globoko občutita doseženo počeščenje, posebno na solncu plemenite gospe glavarjeve in visoko — nizkotnega gospoda glavarja, ki pa v senci tega odlikovanja črpata materijalna sredstva za svoje noblese in extravagance. Vse v vsem je enodejanka konkavno zrcalo, iz katerega odsevajo zadeti in dobro karakterizirani tipi iz predvojne dobe, ki pa tudi danes niso izginili. — Ta igrica, kakor vse druge tega ciklusa »Spodobni ljudje« bo kakor nalašč primerna za uprizarjanje na naših odrih ob raznih prilikah zlasti na deželi, a je tudi za bralca nič manj zabavno in mično čtivo.

—k **Kot tretja v vrsti je v okviru ciklusa L. Lipovec: »Spodobni ljudje«** izšla pravkar enodejanka »Živeti!« — Dejanje te igre se vrši v večjem mestu nekaj mesecev pred svetovno vojno. Beda penzijonirane vdove in sirote je, ozadje, stremljenje mlade življenja polne Beate po uživanju, po rešitvi iz težečih spon bivšega pokvarjenega ljubimca — izkoriščevalca, iz ozračja morečega idealnega oboževalca, iz tlačeče materijalne bede pa je platforma, na kateri se razvija kos življenja, poln konfliktov in zagat. Moralna stran ozkoobzornega življenja se pojavlja v vseh svojih malih in velikih vzrokih in konsekvencah. Nizki instinkti se dušijo in prodirajo. Različni, markantno orisani tipi, večinoma prežeti le od lastnega egoizma silijo s parolo: Živeti! v ospredje. Enodejanka je zelo zanimiva po svojem dejanju, po svoji satiri po verno prikazanem življenju. Gledalcu ob uprizoritvi te igre ali pa bralcu bo ta enodejanka brezdvomno služila v prijetno zabavo, a tudi v resno razmišljanje. Oprema knjižice je, kakor sploh vseh zvezkov »Splošne knjižnice« okusna in veledostojna, cena pa, ki je izredno nizka (Din 6), gotovo ne bo nikomur ovira, da bi si ne nabavil knjige.

—k **Janko Kersnik je slikar slovenske malomeščanske in podeželske inteligence,** ki nastopa v vseh njegovih romanih. V veliki sliki je prvič pokazal ta sloj v romanu Cyklamen, kakšen je doma, v gostilni in v čitalnici z njegovim narodnim in političnim mišljenjem v času, ko se je začel zavedati svojega slovenstva. Na knjižnem trgu tega romana že več let ni in zato bo izdaja Tiskovne zadruge, ki je prav lepa in poceni, dobrodošla vsem ljubiteljem naše književnosti, zlasti pa knjižnicam dijaštva.

—k **Jov. S. Jovanović: Pregledi za muški ručni rad 1924.** Izdanje Podmladka Društva Crvenog krsta kraljevine SHS u Beogradu. Državna štamparija kraljevine SHS Beograd 1924. Str. 136. Cena 20 Din. (Čir.)

U ovoj knjizi nalaze se pregledi za ručni rad u osnovnim i građanskim školam iz modelovanja, pletarstva, kartonaže i stolarstva. Odeljak iz modelovanja je nov ostalo u sve izašlo još 1900. g. u knjigama g. Jovanovića koje se sada ne mogu nigde dobiti. Da se ovakovi predmeti kakve je ovde autor izneo mogu izrađivati (izuzeo modelovanje) potrebne su naročite radionice sa skupim alatima za koje sumnjamo da će nam šk. odbori staviti materijalna sredstva za ostvarenje. Sve je ovde tačno propisano na mm koliko mora biti dugačko, široko i visoko. Prava nemačka kaplarska pedanterija. Iz iskustva znamo, da to deca ne volu gde je njihova sloboda skučena merom, kakvog zadovoljstva može biti kad recimo na izlozbi vidite sve kutije na mm jednake, jednim papirom obožene i oivičene bez ikakve promene i slobode stvaranja. Ovakov ručni rad ubio je ideju u Hrvatskoj, a sumnjamo da nije i u Srbiji bio uzrokom nemaru učiteljstva prema ručnom radu, inače kako da se razume fakt da je list »Ručni rad« u trećoj godini izlaženja imao 70 pretplatnika.

Ovaj pregled mogu nabaviti oni koji ručni rad predaju u građanskim i višim osnovnim školama gre su deca jača i razvijenija, ali u osnovnim školama malo je ovde radova koje se mogu u školi izvoditi izuzeo modelovanja i isecanja od papira, ka poslednjem listu autor veli: »Uput za rad po ovim pregledima izaći će u zasebnoj knjizi, ako se prijavi dovoljan broj pretplatnika.« Knjiga u kojoj su samo pregledi bez teksta može se dobiti kod autora Jov. S. Jovanovića upravitelja učiteljske škole u Aleksincu (Srbija).

D. M. J.

—k **Tarzanove knjige,** ki so izšle v angleškem izvirniku, kakor tudi v drugojezičnih prevodih, so se razširile v velikanskih izdajah. Teh Tarzanovih povesti je več. Vsaka knjiga je zase zaključena in posebna enota, tako, da se lahko bere vsako posebej brez zveze z drugimi. Prva taka knjiga je izšla sedaj tudi v slovenskem prevodu v okviru »Splošne knjižnice« kot 29. zvezek. Dejanje je vseskozi novo in napeto in se razvija v okviru pretresljivih pragozdnih prizorov, kakor jih je komaj opisal kak pisatelj te vrste. Tarzan je sin angleškega lorda, ki je bil s svojo mlado ženo o priliki uradne misije izpostavljen od uporne ladjine posadke na afrikansko pragozdno obal, kamor še ni prestopila človeška noga. Pod največjimi nevarnostmi se mladi par vzdržuje nekaj časa v boju s prebivalci divjega pragozda. Mali deček — kasneji Tarzan — se porodi med grozovitostmi džungle. Komaj eno leto star, izgubi mater vsled bolezni in očeta vsled nenadnega napada orjaške človeške opice. Dete odnese velika opica — samica, ki ji je po naključju poginil njen mladič, in ga neguje, redi in vzgoji po svoje. Radi tega: Tarzan, sin opice. Sam skoro opica, doživi Tarzan v svojem divjem okrožju nebroj pustolovščin. Ničesar mu ni znano o človeku, a njegov človeški razum raste in ga dviga nad njegovimi tovariši-opicami. Pripravi si primitivno orožje, s katerim prevladuje vsled svoje orjaške moči vse zverine džungle in slednjič predere do prvih ljudi, do ubeglih kanibalov-ljudožrcev. Iz njih naselbine pridobiva neopažen po zvijači nadaljnja pomožna sredstva. Medtem se mu posreči pod nepopisnimi težavami naučiti se brati in pisati, ker je našel v koči ob obali knjige pokojnega očeta. A divji pragozd ga vedno in vedno zvabi v svoje naročje. Zla usoda vrže na divjo obal belokožce. On jih instiktivno rešuje iz največjih nevarnosti in vedno jim izginja izpred oči kot gozdni bog ker ne razume kulture človeka z njegovimi krutostmi in ker se čuti napram njemu nesvobodnega. Njemu manjka kulture, njemu manjka daru govora. A tudi tega si po mnogem trudu in mukah pridobi. Tarzan gre z enim rešenih belokožcev v kulturni svet svojih staršev. Zapusti pragozd, ker hoče poiskati mlado, lepo Američanko, ki jo je svojčas med izstavljenimi belokožci rešil iz groznega zobovja orjaške opice in katere sliko si je utisnil neizbrisno v srce. Tudi med kulturnim svetom doživi Tarzan marsikaj nepričakovanega in nezapopadnega. — Skratka, knjiga je od začetka do konca napeto in prijetno zabavno čtivo, ki se je težko odloži iz rok.

—k **Pastuškin: Križev pot Petra Kupljenika.** Ko se je koncem 16. stoletja reformacijsko gibanje po naših krajih že moralo umikati brezobzirnim metodam protireformacije, je še skušal po goreniski strani predikant Kupljenik priboriti novi veri zmago. A škofjeloški gospod ga je dal zapreti ter ga nato izročiti fanatičnemu goriškemu župniku Nepokoju. Tako je Peter nastopil v vojaškem spremstvu svoj križev pot, čigar prva postaja se je zaključila v tolminski grajski ječi, katero je kmalu zamenjal z ječo goriškega gradu. K telesnim mukam so se nagromadile še duševne: po zvesto vdanem rojaku Gompi izve o smrti očetovi, ljubljena hčerka Štefanija mu je onečaščena in ujeta, žena mu je porodila božjastnega sina. Žarek upanja na rešitev v poglavarjevi kapelici mu je komaj zasijal, a tudi že ugasnil: trpin nastopi tretjo postajo mučeništva proti Vidmu, kjer izreče »sveti sod« nad njim obsodbo, ki bi se gotovo tudi izvršila, da se ni človeško čutečemu generalnemu tajniku posrečilo najti v ječi pota do Kupljenikovega srca. Pisatelj nam je podal izredno plastično sliko časa, ko je n. pr. začela verska sekta skakačev uganjati svoje orgije in je še cvetelo inkvizitorstvo. Ostra karakteristika oseb od fanatika Nepokoja pa do simpatičnega starčka patrijarha Grimanija, izpiljena pesniška dikcija — vse to daje povesti trajno literarno vrednost.

—k **»Iskrena ljubezen«** je četrta enodejanka v ciklusu »Spodobni ljudje«, ki je ravnokar izšla v založbi Zvezne tiskarne in knjigarne v Ljubljani. (Prve tri že izišle enodejanke tega ciklusa so: »Čisto rodoljubje«, »Roka roko«... in »Živeti!«) Ta mična komedijica, ki igra v patrijarhalnem ozračju navidezno srečnega in mirno potekajočega, konservativnega družinskega življenja vpokojenega davkarja, njegove verne in skrbne družice in nedolžno-naivne hčerke, poteka v prvi polovici v mirnem idiličnem tiru. A kmalu se nad jasnino družinskega miru razgrnejo temni oblaki, ki se razkade z bliskom in ploho mazljenih besev in nepričakovanih iznenadenj v viharček, ki sicer razčisti ozračje, a prej vzravnano debelce Pavlinkine nedolžnosti je okrnjeno. četudi so je skrbni vrtnarji podprli s kolom rešene oficijelne morale. Stari jovijalni zdravnik, ki je povoljno vravnal vso zamotano zadevo, se izraža h koncu napram stari Anči, vdani in preprosti služkinji starega kova: »Pomagali smo, da smo rešili — oficijelno moralo, da veste. Ampak kaj je to, tega vam ne moremo dopovedati. To ni nič za vse navadne ljudi. To je nekaj za — boljšo družbo!«

—k **»Ženski Svet«.** S precejšnjo zamudo, katero so zakrivile prevozne težkoče, je te dni dospela osma številka »Ženskega sveta« s pestro vsebino. Zanimiva je študija o naši domači umetnici Ivani Kobilca izpod peresa Ivanke Klemenčičeve. Dr. Jože Glonar zaključuje v tej številki pisma Pavline Pajkove. Vida Jerajeva ima torej globoko zamišljenih pesmi. Duhovita je črtica »Ženski klobuki«, od Jos. Ribičiča. — Izvestja prinašajo mnogo zanimivega drobiža. Priloga za ročna dela ima več lepih načrtov. Posebno pozornost vzbujajo krasni zastori in posteljna odeja. Vsebine bogati so razgovori v prilogi.

Tej številki so priložene položnice vsem onim, ki nimajo še poravnane naročnine za tekoče leto. Zamudnice naj jih blagovolijo čimprej uporabiti, ker list zahteva ogromnih gmotnih žrtev, in je le v vestnosti naročnic mogoč njegov obstanek in napredek. — Ker so upravi številke prvega polletja pošle, ne more novim naročnicam več doposlati celega letnika. Na razpolago je le še nekaj izvodov od julija dalje.

—k **Nušič Branislav: »Občinsko dete«.** Roman dojenčka. Poslovenil Cvetko Golar. V Ljubljani 1924. J. Blasnika nasledniki. Povest bi se lahko imenovala tudi »Žalost in veselje«, saj je v njej poleg vse žalostne usode zapuščenega dojenčka, ki nima ne domovine, ne staršev, in ki roma iz rok v roke, nadrobljeno tudi toliko veselih prigodb in smešnic, da se čitatelju eno oko včasih solzi od žalosti, drugo pa od smeha. Knjigo bodo z zanimanjem brali tudi oni, ki bi radi po njej spoznali srbsko življenje v malih srbskih mestih in v Beogradu. Tukaj jim bo Nušič dober vodnik; on je eden med najboljšimi srbskimi pisatelji in pozna svoje rojake, kakor malokdo. Da zna tudi prav prijetno pripovedovati, to priča vsaka stran te knjige. Knjiga ima na ovitku lepo risbo, šteje 231 strani in stane samo 15 Din. Kupi in beri. Ne bo ti žal.

—k **G. Keller: »Regina«.** Poslovenil dr. Jože Glonar. V Ljubljani 1924. Natisnila in založila tiskarna J. Blasnika naslednikov v Ljubljani. »Regina« je povest uboge služkinje, ki je postala žena visokega gospoda, zgodba o sicer poštenem zakonu, kojega slaba stran je bila edino ta, da zakonca nista razumela drug druzega in ki je zaradi tega žalostno končal. Dejanje se vrši deloma v Nemčiji, deloma v Ameriki, opisano je tako živo, da knjige ne odložiš, dokler je nisi prebral. Prepričani smo, da bo povest tega znamenitega švicarskega pisatelja ravno tako ugajala, kakor jim je svoje dni njegov »Don Correa«. Knjiga je lepa, obsega 92 strani in stane samo Din 5. Izdajateljem je šlo za to, da s ceno izdajo omogočijo njeno nabavo najširšemu sloju našega naroda.

—k **»Zeleni kader«.** V založbi tiskarne J. Blasnika nasledniki v Ljubljani je izšla ljudska povest »Zeleni kader«, ki jo je spisal Ivan Zorec, znan slovenski pisatelj. Povest je zanimiva, ker opisuje življenje in dogodivščine vojaških ubežnikov med vojno, ki so se skrivali po bosanskih hostah kot organizirani uporniki ter pripravljali s svojimi upornimi dejanji konec vojne. Naslovna stran knjige je lepo ilustrirana. Knjiga stane 14 Din, s poštnino 1 Din več. Naroča se pri tiskarni J. Blasnika nasledniki v Ljubljani, Breg 12. Naroči se lahko z dopisnico.

—k **Pravkar je izšla v zalogi Tiskovne zadruge Svobodova veseloigra »Poslednji mož«,** ki bo prav dobro došla vsem podeželskim odrom. Nanjo opozarjam vse naše čitalnice, bralna in izobraževalna društva, ki prirejajo ljudske predstave. — Naroča se pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Franc Štrukelj.
Last in zal. UJU — poverjen. Ljubljana.
Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

RAZPIS.

Vsled ukaza prosvetnega oddelka za Slovenijo v Ljubljani z dne 15. septembra 1924. št. 14.979 razpisujem na meščanski šoli v **Krškem** stalno učno mesto za strokovnega učitelja za matematiko, fiziko in prirodopis.

Pravilno opremljene prošnje je vlagati do

dne 23. oktobra 1924

po predpisani službeni poti.

Okrajni šolski svet Krško,
dne 24. septembra 1924.

V založništvu knjigarne

GORIČAR & LESKOVŠEK v CELJU

je izšlo:

Brinar Josip, DOMOZNANSTVO

za osnovne šole. Zemljepisni podatki in zgodovinske slike o kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. Cena vez. knjigi 20 Din.

„Domoznanstvo" podaja učencem osnovnih šol v jedrnati obliki opis *Slovenije* (za 4. šol. leto) zemljepis *Jugoslavije* (za 5. šol. leto) in 44 metodično vzornih slik iz zgodovine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Brinarjevo „Domoznanstvo" nadomešča torej kar tri različne učbenike ter je potemtakem cena knjige (20 Din) izredno nizka.

Šolska vodstva dobe na vsakih 10 izvodov en izvod zastonj.

Isto založništvo je izdalo:

Brinar Josip, Slovenska vadnica

za višje razrede osnovnih šol in za meščanske šole. Vaje iz slovnice, pravopisa in spisja. Cena vezani knjigi 24 Din.

Knjigarna

Goričar & Leskovšek v Celju.